

[Stegger Nielsen.]

dermed økonomisk ligestillede samt til Personer, der helt eller delvis er under offentlig Forsorg, saaledes som det er udtrykt i Lovforslagets § 2.

Den nye Bestemmelse, der er indført i § 3, Stk. 2, hvorefter forlods 5 pCt. af det Beløb, der stilles til Raadighed til Indkøb af Sødsmælk, vil være at anvende til Hjælp til svangre Kvinder, eventuelt efter Anvisning af vedkommende Mødrehjælpsinstitution, er vi tilfredse med; det er en god og naturlig Foranstaltning. Ligeledes anser vi Stk. 3 i § 3, som gaar ud paa, at for saa vidt angaar Uddelingen af Smørrabatkort, vil der ved Fordelingen særlig være at tage Hensyn til Kommuner, i hvilke der findes private Opdragelseshjem, Børnesanatorier, Rekreatiohshjem, Plejehjem o. lign., for en fornuftig og god Bestemmelse.

Lovforslagets § 4 fastslaaer, at Kommunernes Afgørelse af, hvem der skal have denne Hjælp og i hvor stor Udstrækning, ikke kan indankes for højere Myndighed; den er altsaa inappellabel. Det er en Bestemmelse, som man maa hilse med megen Tilfredshed, idet der heri faktisk ligger en officiel Anerkendelse af, at det frie Skøn, der bygger paa nøje lokalt Kendskab til Personer og Forhold, er den bedste Sikkerhed for en rigtig og retfærdig Behandling og Afgørelse. Jeg personlig finder, at det er velgørende, at en saadan Ordning gennemføres i Tider, hvor Udviklingen ellers nærmest gaar i Retning af et ikke særlig suverænt Kommunestyre.

Lovforslagets Fordelingsregler, Refusionsbestemmelser og Bødestemmelser følger i alt væsentligt de nugældende Regler.

Mit Parti billiger Lovforslagets Tendens og Opbygning, og jeg haaber, at den foreslaaede ikke uvæsentlige Hjælp i en trang Tid til de økonomisk svageste i vort Samfund, derunder særlig Forsørgerne, ikke alene vil virke efter sin Hensigt, saa at den ikke, som man undertiden har set det, fører Spekulation i Mærker og Rabatkort med sig, men at det ogsaa maa være muligt i den kommende Tid at realisere denne Lovgivning; dermed mener jeg at fremskaffe de Levnedsmidler, der her er Tale om, i fornødent Omfang. Det sidste er jo et Problem for sig, men det er en Forudsætning for, at Loven kan komme til at virke efter sin Hensigt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi kan tiltræde Lovforslaget og anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Lisbet Hindsgaul: Man kan være Tilhænger eller Ikke-Tilhænger af det principielle i Uddelingen af Rabatkort, og der er naturligvis forskellige Meninger ikke alene inden for min Partigruppe, men ogsaa udenfor blandt Mennesker, der maaske dømmer ud fra særlige Eksempler, hvor Rabatkortsystemet ikke netop tiltrænges eller anvendes paa den Maade, som den højtærede Socialminister ved Udformningen af nærværende Lovforslag har tænkt sig. Men det, der er det konkrete for mit Parti, naar der er Tale om et Lovforslag af denne Karakter, er, at der fra Lovgivningens Side ytres en absolut Tilkendegivelse af, at det først og fremmest er Samfundets Pligt og Opgave at sikre Børnene den videst mulige Adgang til de vigtige Næringsmidler, der er afgørende for den opvoksende Slægts Udvikling, og jeg tror jeg kan sige, at det i første Række er saadanne Tanker, der har været afgørende for den højtærede Socialminister.

Jeg vil om denne Sag yderligere anføre, at der trods Rabatkortsystemet og trods den Levestandard, som Socialministeren og Handelsministeren ved Dygtighed og omfattende Arbejde paa forskellig Vis har tilsikret Befolkningen, alligevel i Millionbyen København er Tusinder af Børn — maaske ogsaa voksne Mennesker, men i denne Forbindelse vil jeg personlig gerne understrege, at det gælder mange Børn —, som vel ikke gaar sultne i Seng, men som alligevel paa det nuværende Tidspunkt af Verdenskrigen trods Hjelpeforanstaltninger af den ene og den anden Art befinder sig i en underernæret Tilstand eller er i hvert Fald paa Vej dertil. Og hvorfor gør de det? Simpelt hen, fordi det er umuligt for de paa-gældende — og her er det jo ligegyldigt, om vi taler om den ugelønnede Forsørger eller den Del af Befolkningen, som vi i daglig Tale kalder Mellestanden — at købe det, der fedtmæssigt er nødvendigt for Børnenes Ernæringstilstand og derved sikre dem den fysiske Modstandskraft, der ikke alene er nødvendig i en vanskelig og bekymret Nutid, men ogsaa i den Fremtid, ingen af os kender.

Dette er en Realitet til stor Bekymring for den, der vil se Sandheden i Øjnene. Det er det, fordi det ikke alene er en Situation, hvor en ligelig Fordeling af Næringsværdierne eller en Uddeling af Rabatmærker er afgørende, men hvor det i lige saa høj Grad, som det allerede er antydnet af Venstres ærede Ordførere, drejer sig om, at de bestemte Arter af fedtholdige Varer er tilgængelige, Varer, som langt den største